

PERTAS LATVIEŠU ZIŅAS

Saturs

13. Saeimas vēlēšanas.....	8-9
18. nov. Svētku viesis	2, 10
Daugavas Vanagi.....	7
Dievkalpojumu saraksts.....	3, 4
LAAJ	10
Latvijas goda konsuls	8
Redakcija	1
Sarīkojumu kalendārs	1
Sv. Pāv. Draudze	3-7
Zīlums	9-10

Nr. 186

The Perth Latvian Newsletter

2018. novembris/decembris

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

novembrī

- 4 18. novembra viesu runātājs
plkst. 13:00
- 11 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 17 Sv. Pāv. Draudzes SEMINĀRS
plkst 9:30
- 18 **LATVIJAS VALSTS SVĒTKI**
LATVIJAI 100!
Karoga uzvilšana plkst. 7:00
Dievkalpojums plkst. 10:30
Svētku akts plkst. 18:00

decembrī

- 2 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 16 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 24 Dievkalpojums plkst. 10:30

janvārī

- 6 Dievkalpojums plkst. 10:30
- 20 Dievkalpojums plkst. 10:30

Pertas Latviešu Radio raidījumi
katru sestdienas vakaru plkst. 18:00
6EBAFM 95.3 MHz
www.6ebafm.com.au
un uz digitālo radio

Latvija 100

Latvijas Goda Konsuls Rietumāstrālijā

Jānis Purvinskis 9582 5221

LAAJ Vicepriekšsēdis Rietumāstrālijā

Jānis Vucēns 9398 1958

Pertas Latviešu Centrs

60 Cleaver Terrace,
Belmont, WA 6104 9277 6830

Ev. Lut. Sv. Pāvila draudze

Mācītājs: Gunis Balodis 9561 6877
04 0904 8863
Priekšniece: Ieva Vlahova 044 719 4080

Latviešu Biedrība Rietumāstrālijā

Priekšnieks: Jānis Kukuls 04 0274 7077
Grāmatu galds 9277 6830

Daugavas Vanagi Pertas nodaļa

Sekretārs: Jānis Purvinskis 9582 5221
Vanadžu kopas vadītāja:
Rita Džonsone 9349 2332
Kluba vadītājs:
Viktors Mazālevskis 9453 6925

Pertas Latviešu radio raidījumi

6EBA FM 95.3 MHz 9227 5953
on-line: www.6eba.com.au
raidījumu vadītājs: Jānis Vucēns 9398 1958
jvucens@ozemail.com.au

Pertas Latviešu Ziņas

P.O. Box 273,
Maddington, WA 6109, AUSTRALIA
pertaszinass@ozemail.com.au
www.pertaszinass.net

REDAKCIJA

Lūdzu visus rakstus nākošām ziņām iesūtīt redakcijā līdz 2018. g. 15.decembrim.

*Paldies visiem, kuri ziedo naudu Pertas Latviešu Ziņu izdošanai. Ja jūs ziedojat ar čeku, lūdzu, rakstiet čeku uz
LATVIAN SPECIAL FUND
jo Pertas Latviešu Ziņām nav atsevišķs bankas konts.*

**18. NOVEMBRA
SVĒTKU VIESIS
Juris Cālītis**

**svētdien
4. novembrī**

***"Latvijas 100
gadē latvietis
pasaulē"***

**Pulksten 13:00
Daugavas Vanagu
klubā**

**18. novembris
Pertā
Latvija 100 **

**Karoga uzvilkšana
pulksten 7:00**

**Karoga nolaišana
un
Svinīgais Akts
pulksten 18:00**

EV. LUT. SV. PĀVILA DRAUDZE

Draudze ar Dievpalīgu un arvien samazinātu locekļu skaitu turpina pastāvēt. Dievkalpojumi notiek regulāri pēc izziņojumiem P.L.Z. Mācītājs apmeklē draudzes locekļus, un notur svētbrīžus mūsu laicīgās atcerēs.

Mūsu Pilnsapulcē nācās pieņemt Jāņa Lūka atteikšanos no priekšnieka vietnieka amata. Ar lielu cieņu, draudzes vārdā, pateicos Jānim par viņa ilggadīgo, pašreizējā un sirsnīgo darbu mūsu draudzes labā. Jauniešiem ir Jānis Vucēns. Pateicos Jānim Vucēnam par amata pieņemšanu, zinādama cik viņš daudz dara Pertas latviešu labā, kā arī Austrālijas mērogā.

Veselības uzlabošanās dēļ mūsu kasiere Māra Hope ir atsākusi kasieres amatu, un Pilnsapulcē arī ievēlējām Ivaru Galvānu un Līgu Gemuts Revīzijas Komitejas amatā. Pateicos visiem, kas ir uzņēmušies kalpot draudzes labā.

Diemžēl apstākļu dēļ esam formāli beiguši draudzes Dāmu Komiteju, bet pēc iespējas, dāmas nebeigs piedalīties Pertas latviešu sabiedrības pasākumos, kā to jau darījušas beidzamā laikā. Liela pateicības Dāmu Komitejas dalībniecēm un Rutai Auziņai par akurāto grāmatvedību.

SEMINĀRS (trijās lekcijās), ko vadīs mācītājs Guntars Baikovs notiks SESTDIEN 17. NOVEMBRĪ no 9:30 līdz 15:30, lai saskaņotu ar 18. novembri, kurā mācītājs Baikovs arī sniegs uzrunu šai zīmīgā 100.g. atcerē.

Laipni aicinu visiem piedalīties un baudīt gan garīgo gan laicīgo mūsu valstij svarīgā atcerē – Semināra noslēguma Dievkalpojumā 18. novembrī plkst.10:30 pēc karogu uzvilšanas (7:00 no rīta) beidzot ar karogu nolaišanu (18:00) un svinīgo aktu. Ar lepnumu baudīsim šo vienreizējo atceri, jo otru tādu neredzēsim.

- Ja kādam būtu vēlēšanas, bet grūtības nokļūt uz Semināru vai 18. novembra svinībām, lūdzu dariet man vai mācītājam zināmu, lai varam palīdzēt.
- SEMINĀRA pusdienas tiks sniegtas, bet 18. novembra saviesīgā vakarā pēc akta, lūdzu ņemiet līdz "groziņu", ar ko varēt dalīties. Vīns un augļi sula tiks piegādāta.

- Līdz šim mazāk kā puse no draudzes locekļiem ir samaksājuši 2018. g. nodokli. Lūdz stāties sakaros ar Māru vai mani pēc Dievkalpojumiem.

Ieva Vlahov
044 719 4080

DIEVKALPOJUMU SARAKSTS 2018/2019 NOVEMBRIM DECEMBRIM/ JANVĀRIM

Datums	11. novembris plkst 10:30
Diena	25.svētdiena pēc Sv. Gara Sv (VISU SVĒTO DIENA) (REFORMĀCIJAS DIENA – 28. okt)
Krāsa	Sarkana
Lasījumi	Rom. 3:19-28 Mateja Ev. 11:12-19
Lasītājs	Jānis Vucēns
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Nikolajs Džonsons	Rita Džonsons
Austra Farras	Līga Gemuts
Margarieta Gaujers	Regīna Gaujers
Ivars Galvāns	Austra Grīnbergs

**DRAUDZES
SEMINĀRS
17. novembrī
pulksten 09:30**

Datums	18. novembris plkst. 10:30
Diena	26. svētdiena pēc Sv. Gara Sv SEMINĀRA NOSLĒGUMA DIEVKALPOJUMS
Krāsa	Sarkana
Lasījumi	Daniela Gr. 12:1-3 Ēbr. 10:11-25 Marka Ev. 13:1-13
Lasītājs	Ieva Vlahov
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Signe Balodis
Dievgalds	-

Aizlūgumi:

Māra Hope Sid Hope
 Austrā Kaģis Tamāra Karabanovs
 Juris Liepa Ruta Liepa
 Jānis Lūks Silvija Lūks
 Allan Lūks

Datums	2. decembris plkst. 10:30
Diena	1. ADVENTS
Krāsa	Violeta
Lasījumi	1 Tess 3:9-13 Lūkas Ev 21:25-36
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	Aina Timmermane
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Harda Pāpārde Erna Raudziņš
 Emīlija Sokolovskis Aina Sprancis
 Aina Timmermanis Astrīda Untiņš
 Anita Valīkovs George Valīkovs

Datums	16. decembris plkst 10:30
Diena	3. ADVENTS
Krāsa	Violeta
Lasījumi	Ps 85 Lukas Ev 7:18-28
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Sarmīte Vucēns
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Daina Vārpiņš Leokardija Vārpiņš
 Ingrīda Viļums Ieva Vlahov
 Jānis Vucēns Sarmīte Vucēns
 Ruta Auziņš

Datums	24. decembris plkst. 10:30
Diena	KRISTUS DZIMŠANAS SVĒTKI
Krāsa	Balta
Lasījumi	Jes 7:10-14 Mateja Ev. 1:18-25
Lasītājs	Mācītājs
Dežurants	Juris Liepa
Puķes	Māra Hope
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Gunis Balodis Signe Balodis
 Zane Balodis Edīte Baumanis Osman
 Nina Bauskis Gaida Beklešovs
 Ilgvars Bergmanis Jūlijs Bernšteins
 Maiguta Bernšteins

Datums	6. janvāris plkst. 10:30
Diena	EPIFĀNIJA
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jes 60:1-6 Mateja Ev 2:1-12
Lasītājs	Juris Liepa
Dežurants	Jānis Vucēns
Puķes	Silvija Lūks
Dievgalds	Juris Liepa

Aizlūgumi:

Nikolajs Džonsons Rita Džonsons
 Austrā Farras Līga Gemuts
 Margarieta Gaujers Regīna Gaujers
 Ivars Galvāns Austrā Grīnbergs

Datums	20. janvāris plkst. 10:30
Diena	2. svēt. pēc Epifānijas
Krāsa	Zaļa
Lasījumi	Jes 62:1-5 Jāņa Ev 2:1-11
Lasītājs	Jānis Vucēns
Dežurants	Gunis Balodis
Puķes	Aina Timmermane
Dievgalds	Ieva Vlahov

Aizlūgumi:

Māra Hope Sid Hope
 Austrā Kaģis Tamāra Karabanovs
 Juris Liepa Ruta Liepa
 Jānis Lūks Silvija Lūks
 Allan Lūks Harda Pāpārde

NAINES JAUNEKLIS

LK 7:11-23

11 Un pēc tam Viņš gāja uz pilsētu, vārdā Naine, un Viņa mācekļi un daudz ļaužu gāja Viņam līdzi. Bet, kad Viņš bija tuvu pie pilsētas vārtiem, lūk, tad iznesa mironi, kas bija savas mātes vienīgais dēls, un tā bija atraitne, un liels pulks pilsētnieku tai gāja līdzi.

13 Un, to redzējis, Tas Kungs par to iežēlojās un tai sacīja: "Neraudi!"

14 Un piegājis Viņš aizskāra zārku, un nesēji apstājās, un Viņš sacīja: "Jaunekli, Es tev saku: celies augšā!"

15 Un mironis cēlās sēdus un sāka runāt, un Viņš to atdeva viņa mātei.

16 Tad izbailes pārņēma visus, un tie slavēja Dievu, sacīdami: "Liels pravietis mūsu starpā ir cēlies, - un: Dievs Savus ļaudis uzlūkojis."

17 Un šī slava par Viņu izpaudās pa visu Jūdeju un pa visu apkārtni.

18 Jānim viņa mācekļi paziņoja visu, kas noticis.

19 Un Jānis ataicināja divus no saviem mācekļiem un tos sūtīja pie Jēzus, lai tie Viņu jautātu: "Vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs citu gaidīt?"

20 Bet šie vīri, pie Viņa nogājuši, sacīja: "Jānis Kristītājs mūs sūtījis pie Tevis, lai mēs Tevi jautātu: vai Tu esi Tas, kam būs nākt, jeb vai mums būs citu gaidīt?"

21 Bet tanī brīdī Viņš daudzus dziedināja no sērgām un sāpēm un ļauniem gariem, un daudziem akliem Viņš dāvināja gaismu.

22 Un Jēzus atbildēdams tiem sacīja: "Eita un atsakait Jānim, ko esat redzējuši un dzirdējuši: akli redz, tizlie iet, spītālīgie top šķīsti, kurlie dzird, mironi ceļas augšām, nabagiem sludina prieka vēsti;

23 un svētīgs ir, kas pie Manis neapgrēcinājas."

Tas ir apbrīnojami un iepriecinoši reizē - kā Jēzus ļaužu pulku vidū spēj ieraudzīt atsevišķo cilvēku ar viņa konkrētajām vajadzībām. Šajā reizē tā ir atraitne, kas zaudējusi savu vienīgo dēlu. Līdzās cilvēcīgajām sāpēm Jēzus te sastop arī sociālu postu. Ne tikai māti, kas zaudējusi to, kam viņa dzīvojusi, bet arī atraitni, kam zudis viņas dzīves pamats un nodrošinājums. Viņa palikusi pavisam viena sabiedrībā, kas vēl nepazīna pensijas un sociālos pabalstus, bet kur vecumdienas nodrošinājums bija ģimene, bērni. Ļaužu pulkā, pats savu mērķu un nodomu gaitā Jēzus ierauga šo vienu sievieti viņas bēdās un nedrošībā. Ne tikai ierauga, bet pienāk klāt un saka: "Neraudi!".

Šādā situācijā tas varētu būt pat nejauks vārds - Jēzus taču nerunā ar bērnu, kas nobrāzis celi un kam var sacīt - "neraudi, tūlīt pāries". Nereti mēs sakām vai pat pieprasām no otra "neraudi!" tādēļ, ka viņa asaras liek mums justies slikti. Tās mūs konfrontē ar sāpēm, kur jūtam pienākumu palīdzēt, bet negribam vai nespējam to darīt - un sakām "neraudi", lai situāciju padarītu vieglāku priekš sevis.

Jēzus nesaka atraitnei "neraudi" tādā bezpalīdzīgā līdzjūtībā. Viņš spēj ko mainīt un viņš grib to darīt. Sūtīts glābt pasauli Jēzus ierauga arī šo vienu atraitni. Evaņģēlists Lūka saka: "Tas Kungs par viņu iežēlojās". Šis ir pirmais gadījums, kad viņš Jēzu nosauc par Kungu. Jēzus ir Kungs. Viņš piepilda pravieša Jesajas sludināto: "Vai tavi mirušie dzīvos? Arī manējo mirušās miesas? Jā, tie celsies augšā! Mostieties un gaviļējiet jūs, kas dusat pīšļos! (Jes. 26:19). Viņš sāk piepildīt Dāniēla pravietojumu: "Un daudzi no tiem, kas dus zemes pīšļos, uzmodīsies" (12:2)

Jāņa Kristītāja mācekļiem, kas nākuši jautāt: "Vai Tu esi tas, kam būs nākt, vai mums citu gaidīt?" Jēzus pats par to saka: "Ejiet un atbildiet Jānim, ko esat redzējuši un dzirdējuši: akli redz, tizlie iet, spītālīgie top šķīsti, kurlie dzird, mironi ceļas augšā un nabagiem sludina prieka vēsti." Jānim no tā jāsaprot, ka Jēzus ir tas, kam būs nākt - praviešu sludinātais, ļaužu gaidītais - Mesija, Kristus, Immanuēl - Dievs starp mums - Jēzus ir Kungs.

Un cilvēkiem viņu sāpēs, neziņā, nedrošībā viņš parāda Dieva attieksmi pret katru no viņiem: Tas Kungs iežēlojās. Tā nav vienkārši līdzjūtība, "neraudi" grieķu vārds ko Lūka te lieto ir ļoti ietilpīgs, tēlainis un, burtiski tulkojot, nozīmē situāciju kad visi iekšējie orgāni ir izlikti uz āru. Nevis "neraudi!" kā bērnam, bet savu sirdi un savas asinis uz āru. Tā Kungs iežēlojās par Naines atraitni Jēzū Kristū.

Vēl zīmīgi, ka Jēzus ne viņai, ne apkārtējiem, ne mirušajam jauneklim nesaka: "Tava ticība tev palīdzējusi." Kāda mironim var būt ticība? Nereti Jēzus veiktās dziedināšanas saista ar ar pašiedvesmu un ar slimnieku ticību Jēzus spējām - ja cilvēks tic, ka viņu dziedinās, viņš pašiedvesmas spēkā izveseļojas. Bet kāda pašiedvesma var būt mironim? To ir svarīgi saprast. Kaut gan ticība Kristum ir svarīgākais no mūsu puses attiecībās ar Dievu, tomēr nevis mūsu ticība, bet Kristus ir tas, kurš dara.

Tādēļ nav taisnība tiem, kas saka, ka nav svarīgi kam, galvenais, ka cilvēks stipri tic. Tie kas tā runā, ļaunajās uz ticības pašiedvesmu. Bet tas kurš dara, ir Kristus, Tas Kungs. Ir svarīgi ticēt nevis vispār, bet ticēt Kristum. Vēl ir svētīgi redzēt, ko Jēzus dara: Viņš tuvojas mirušajam un pieskaras tā zārkam.

Saskaņā ar Vecās Derības likumiem, aizskarot mironi Jēzus riskē kļūt rituāli nešķīsts. Jebkuram citam cilvēkam pēc tam būtu jāiziet sarežģītajam un garajam šķīstīšanās procedūrai. Pie Jēzus notiek pretējais, nevis nāves nešķīstība pāriet no mirušā uz Jēzu, bet dzīvība no Jēzus uz nāves sagrābto. Kā teikts Jāņa evaņģēlijā: "Viņš bija dzīvība un dzīvība bija cilvēku gaisma." (1:4)

Vecās Derības princips par nešķīstību un apgānīšanos nemaz nav tik aplams - galu galā tas bija paša Dieva pavēlēts Mozum Sinaja kalnā. Šodien mēs runājam nevis par rituālo nešķīstību, bet par grēku. Cilvēkam ir bīstami pieskarties nešķīstām lietām, turklāt šī bīstamība ir ne tik daudz miesīga, kā garīga. Tāpat šķīstīšanās procedūra bija ne tik daudz miesas, kā gara mazgāšana.

Ir kāds zīmīgs joks: "Labas meitenes iet uz debesīm. Sliktas meitenes iet visur." Cilvēkiem tas šķiet jautri. Cilvēki mēdz uzskatīt sevi par gana stipriem, lai uzturētos visur un domā, ka tas viņiem nekaitēs. Pāvils brīdina: "Nepievilieties, ļauna sabiedrība samaitā labus tikumus." (1.Kor.15:33)

Nešķīstību aizskarot, nešķīstība pielīp. Cilvēks varbūt pat nemana, kā viņa dvēsele caur to nocietinās. Nevis notiek tas, ka jaucoties ar nešķīstību viņš neapgānās, bet viņš apgānīšanos nepamana, jo viņa sirds nocietinās. Vienīgais, kas spēj nešķīstību aizskart un to darīt atkal šķīstu un dzīvu, ir Kristus. Un pat viņam tas nenācās viegli. Galu galā viņam par to bija jāizlej savas asinis un jānoliek sava dzīvība. Viņam bija pat jānokāpj ellē, lai cilvēkus izrautu no grēka, kas viņus dara nešķīstus.

Ir tāds teiciens - "mulķis uz galvas metas iekšā tur, kur eņģeļi iet apkārt ar likumu." Tas tādēļ, ka eņģeļi kā garīgas būtnes

redz to, ko neredz miesīgais cilvēks - garīgās briesmas, ko atnes grēka nešķīstība. Viņi tam iet apkārt ar likumu.

Patiesībā vienīgais iemesls un veids, kā cilvēks apzināti drīkstētu pieskarties nešķīstajam, t.i. uzturēties tur, kur slikta sabiedrība dara jaunas lietas, ir Dieva aicinājumā un Kristus nodomā izglābt dvēseles. Vēl vairāk - to drīkstētu tad, kad cilvēks dzīvo tā, kā Pāvils saka - "dzīvoju ne vairs es, bet manī dzīvo Kristus". (Gal. 2:20) Jo ne es, bet Kristus spēj aizskart nešķīsto un neapgānīties, bet darīt to svētu. Mēģinot to darīt savā spēkā, cilvēks labākajā gadījumā cietīs neveiksmi, sliktākajā apgānīsies pats.

Noslēgumā vēl par kādu šīs rakstu vietas aspektu. Praviētis Jesaja saka "Mostieties un gaviļējiet, kas dusat pīšļos!" (26:19) Tiešā veidā tas attiecas uz mirušo jaunekli, kas piecēlās sēdus un sāka runāt. Netieši, bet varbūt vēl daudz lielākā mērā tas attiecas uz viņa māti. Kas tas viņai bija par prieku! Kas tās bija par gaviļēm! Un tas norāda uz kādu svarīgu patiesību. Sastapšanās ar Kristu atnes prieku.

Tas nepārprotami izriet no neskaitāmām Svēto Rakstu vietām. Kristus ienāca pasaulē ar eņģeļu vēsti. "Redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks!" (Lk. 2:10)

Viņš sāka savu kalpošanu sacīdams: "Tā Kunga Gars ir uz manis, jo viņš mani svaidījis sludināt prieka vēsti un pasludināt mūsu Kunga žēlastības gadu." (Lk. 4:18-19)

Un viņš aizgāja no šīs pasaules, sakot mācekļiem atvadoties: "To es uz jums esmu runājis, lai mans prieks mājotu jūsos un jūsu prieks būtu pilnīgs." (Jņ. 15:11)

Prieku Pāvils nosauc kā otro starp Gara augļiem tūdaļ pēc mīlestības. (Gal. 5:22)

Cilvēki nereti domā - nez kāda ir tā pareizā attieksme pret kristīgo ticību, pret reliģiju, pret dievkalpojumu. Mūsu tradīcijās tas vairāk saistās ar svētsvinību, ar nopietnību, pat ar sirds satriektību. Par to jāteic - visam savs laiks un vieta:

-Sirds satriektībā mēs atzīstam un izsūdzam savus grēkus

-Nopietnībā mēs klausāmies Dieva vārdus

-Svētsvinīgi mēs apklustam Kristus klātbūtnes priekšā Sv. Vakarēdienā.

Taču galarezultātam būtu jābūt priekam! Jo absolūcijā mēs saņemam grēku piedošanu. Dieva vārdā mēs saņemam apstiprinājumu Dieva mīlestībai un ka viņš iežēlojas par mums.

Svētajā Vakarēdienā Kristus mums pieskaras kā Naines jauneklim, irdinot sirds nocietinātību un pasniedzot dievgalda maizē un vīnā pretindi pret grēku un mūžīgo nāvi. Un tāpēc Svētais Augustīns ir teicis, ka kristietim ir jābūt Aleluja no galvas līdz kājām.

Neatrast kristīgajā ticībā prieku nozīmē palaist garām Dieva iemiesošanās mērķi.

Nehemijas grāmatā sacīts: "Tā Kunga prieks ir jūsu stiprais patvērums." (Neh.8:10) Un patiesi, prieks Dievā ir patvērums no postošām ilgām pēc pazudinošām lietām. Tā Kunga prieks atstāj ārpusē to, ko nesekmīgi cenšamies atvairīt no savām domām un izskaust no dzīves ar gribasspēku un apņemšanos.

Tad no kurienes visas tās skumjās, drūmās sejas visapkārt. Ne tikai "pasaulē", bet arī baznīcā? Ja nu nav tā prieka, ko tad?

Tad cilvēki gaida, ka Dievs dos tādu kā prieka injekciju caur kādu notikumu. Protams, Dievs dažreiz dod tādas prieka

injekcijas, bet tāpat kā ātrajai palīdzībai mērķis ir nevis ārstēt slimību, bet tikai apslāpēt krīzi, tā arī tām prieka špricēm ir ārkārtas palīdzības raksturs. Cilvēkam vajag pastāvīgu risinājumu.

Citi prieku meklējot klejo no draudzes uz draudzi, no konfesijas uz konfesiju, cerot ka varbūt roku pacelšana un noteikta veida dziesmu dziedāšana, vai atrašanās starp ļaudīm, kas izpaužas priecīgi, atnesīs ilgoto prieku. Bet kā jau ir teikuši seno laiku mūki - aizejot uz citu klosteri, nevar aiziet no sevis.

Bieži mēs cenšamies "uzpumpēt" prieku sevī vai citos, kaut īstenībā nekas nav noticis viņu vai mūsu dzīvē. Dievs nav ielauzies ikdienas dzīves norisēs. Jauneklis vēl ir miris. Bēru gājiens ir vēl ceļā uz kapu. Par ko priecāties? Vai gan var svinēt neko? Un vēl ļaunāk ir tēlot prieku, kad prieka gara nav mūsos. Tad mūsu iekšējais gars nonāk pretrunās, tāpat kā bērns, kuru spiež pateikties, kad viņš nejūtas pateicīgs.

Ievērosim šai evaņģēlija vietā, ka prieks un gaviles sākas tad, kad Jēzus aptur bēru gājienu. Kad viņš saka jauneklim: "celies!" Un kad jauneklis paklause. Tad sākas prieks.

Prieks nāk caur paklausību Kristum, kā šīs paklausības rezultāts.

Sieviete no pūļa sauca Jēzum: "Svētīgas miesas kas tevi nesušas un krūtis, ko tu esi zīdis!" Jēzus atbild: "Svētīgi ir tie, kas Dieva vārdu dzird un pasargā" - (tātad: klausu). Ir svētīgāk dzīvot paklausībā, nekā būt Kunga mātei!

Bez paklausības Kristum nav prieka, vai arī tas ir tukšs un mākslots. Lai nāktu pie Kristus līksmības, paklausībai jāieaužas mūsu dienšķās dzīves audeklā. Bez tā mūsu svinēšana ir tukša skaņa.

Daudzi cilvēki dzīvo tā, ka prieks viņu mājās ir neiespējams, bet tad viņi iet uz baznīcu un dzied dziesmas un slavē, cerot ka Dievs iedos kādu prieka lādiņu, kas palīdzēs nodzīvot nākošo nedēļu, ka iedos spēka injekciju, kas palīdzēs kaut kā apiet viņu ikdienas dzīves nožēlojamo stāvokli.

Dieva mērķis ir nožēlojamu dzīvi nevis apiet, bet pārveidot.

Prieks atnāk tad, kad tas, kas miris, ceļas augšā. Prieks atnāk tad, kad dzīves ikdienas norises ir Kristus atpestītas.

Tādēļ arī Pāvils prieku nosauc par Gara augli. Tas nāk beigās kā Svētā Gara darba rezultāts. Svēto Garu mēs saņemam pie kristības, taču tas nav viss. Svētā Gara saņemšanai jānotiek atkal un atkal. Uz šodien populāro jautājumu, kādēļ vajadzīga Baznīca, var atbildēt - mēs nākam uz baznīcu, lai saņemtu Svēto Garu. Svēto Garu saņem caur ārējiem līdzekļiem - caur vārdu un sakramentiem, un tas notiek baznīcā, dievkalpojumā. Taču arī pārējais mūsu dzīves laiks ir Dievam vajadzīgs. Tikai Svētais Gars spēj veikt mūsos iekšējās pārmaiņas, kas galu galā atnes Kunga prieku. Lai viņam šo darbu atvieglotu, Bībeles studijas, Dieva vārda apcere, lūgšanas, ko var pastiprināt ar gavēni, un citas baznīcas tradīcijās pazīstamas garīgas disciplīnas ir jāizkopj par ikdienas dzīves paradumiem.

Tas, protams, nav viegli. Taču visgrūtāk laikam ir sev pateikt, ka arī man tas ir vajadzīgs - tagad nevis vēlāk. Un ka man jāatrod priekš tā laika. Pārējo paveic Dievs, piešķirot spēku un prieku pēc tā mēra, ko viņš redz, kas mums ir par svētību.

Mācītājs Vilis Augstkalns savā Lūkasa evaņģēlija komentārā raksta: "Pie Naines vārtiem ir it kā visa cilvēce. Tā nes savus miroņus kā apbēdināta atraitne un nezina, ka tuvojas Jēzus un līdz ar viņu jaunas pieredzes diena - Gara pieredzes diena."

Patiesi, tas ko Jēzus dara, pārsniedz atsevišķā mērogus. To, ko viņš dara atraitnei, viņš dara visai cilvēcei.

Taču cilvēku pulī viņš arī ierauga atsevišķu cilvēku - tevi vai mani.

Varbūt arī mūsu dzīvē kaut kas ir kā miris. Varbūt arī mēs kādā ziņā jūtamies bēdu pilni, kā Naines atraitne, un nedrošībā par nākotni. Mūsu gājiens virzās uz kapu.

Labā ziņa ir tā, ka arī Jēzus ir ceļā, mēs viņu satiksim, līdz ko gribēsim un uz viņu sauksim. Jo ja mēs viņu meklējam, tas nozīmē ka viņš meklē mūs.

Lai arī kur mēs savā dzīvē būtu un lai arī kāda tēlojas nākotne, vienīgā izeja un vienīgā saprātīgā rīcība ir meklēt Jēzu Kristu, ļauties viņa pieskārienam un paklausīt, kad viņš saka "celies!" Lūk, tas ir pilnīgs prieks.

Lai Dievs to mums palīdz. AMEN

Māc Gunis Balodis
77 Karriil Turn, Yanchep, 6035
0409048863

DV PERTAS NODAĻA

JĀNIS BLUMBERGS AIZSAULĒ.

Daži Pertas latvieši regulāri pavada mūsu auksto, lietaino ziemu, saulītes sildītajā vasariņā, Latvijā. Viens regulārais šīs labās izvēles piekopējs, jau daudz gadus ir

bijis, Pertā labi pazīstamais, Jānis Blumbergs. Viņš jau ap Jāņu laiku, pošās un dodās uz Carnikavu, Latvijā, kur viņš apkopj savu zemītes gabaliņu un bauda latvijas dabu. Tā nu arī šogad, Jānis devās turp jau maija mēnesī, kur mēs vēl pirms Jāņiem ar viņu tikāmies un vēlāk, kopā bijām uz Latvijas Simtgades Dziesmu un Deju svētku lielsarīkojumiem. Kopā pastaigājām pa Rīgas ielām, ieēdām pakūkas un iedzērām Latvijas alīnu. Viss gāja uz priekšu un vēl pirms mūsu atceļa uz mājām, mēs tikāmies Restorānā pie 'Radiem un Draugiem', uz atvadu maltīti.

Tikai nedēļu pēc mūsu atgriešanās Pertā saņēmām ziņu, ka Jānis ir cietis smagā auto katastrofā, kuras rezultātā, pēc nedēļas dzīvības glābšanas darbībām slimnīcā, 20.jūlijā Jāņa sirds beidza pukstēt. Tā mums bija negaidīta un neticama ziņa, jo paši vēl jūtamies, it kā nemaz neesam vēl atgriezušies Pertā. Pēc vairākiem birokrātijas sarežģījumiem, ar Jāņa dēla un viņa draugu pūlēm viss tika nokārtots, lai

bijušais latviešu leģionārs, varētu atdusēties dzimtenē. Jānis vienmēr atbalstīja Lestenes Brāļu Kapu būvi un to vienmēr apmeklēja. Viņa vēlme bija savā laikā tur starp saviem cīņu biedriem tad arī atdusēties. Jānis Blumbergs, ar varenu Latvijas Daugavas Vanagu godu, gādību un izrīcību, tika guldīts, pie saviem cīņu biedriem, Lestenes Brāļu Kapos.

Jānis Blumbergs bija dzimis 1927.g.17.janvārī, Rankās, Latvijā. Iesaukts latviešu leģionā, kura sastāvā cīnījies kara laukos un kara beigās nonācis Franču gūstā, kur apstākļi esot bijuši, jo sevišķi smagi. Pēc gūsta, Jānis mēģina apmesties latviešu bēgļu nometnēs, kuras viņu noraida. Tas jaunajam zēnam ir ļoti sāpīgi, bet vēlāk viņš tomēr nonāk Vircburgas bēgļu nometnē. Tad Jānis iestājas 'Melnajos' pie Amerikāņu armijas un tur dienē kā šoferis, pārvaļājot augstāko pakāpju amerikāņu virsniekus. Kad Jānis redz, ka Vācijā uz pastāvīgu dzīvi nekāda palikšana nav, viņš piesakās izceļot uz Austrāliju, un 1949.g., 22.jūnijā, Fremantles ostā Rietumaustrālijā, Jānis ar vairākiem citiem latviešu bēgļiem, nokāpj no kuģa „Goya”.

Nu seko Austrālijas valsts līguma darbs armijas nometnē, strādājot par šoferi/mehāniķi, vedot prom dažādus lužņus un grabažas. Līguma beigās Jānis strādā kādā mehāniskā, inženieru firmā. Vēlāk aiziet uz laukiem un uzsāk pats savu uzņēmumu strādājot lauku saimniecībās, labojot mehāniskas lauksaimniecības ierīces. Specilizējoties pie vakuum pumpju remontiem, Jānis gūst lielu piekrišanu, jo ar savu darbu viņš saimniekiem ietaupa lielus finansiālus izdevumus.

Foto: A.Grimis.

Ar darbu Austrālijas lielu attālumu laukos, Jānis zaudē sakarus ar Pertas latviešu kopieni. Viņš apcēns ar austrāliešu sievu un izaudzina divus dēlus un meitu. Berni ir labi izglītoti, labi iekārtojušies un dzīvo neatkarīgi no tēva. Ienākot pensijas gados,

Jānis atgriežas Pertā un ar jaunu sparū ķeras pie palīdzības darba, gan Pertas kopienā, gan Latvijā. 2008.g.viņš atkal iestājas Daugavas Vanagu organizācijā un drīz vien jau darbojas nodaļas valdē. Būdams liels dziesmu mīļotājs, Jānis iestājas arī DV korī un arī par biedru Latviešu Biedrībā Rietumaustrālijā.

DV Pertas nodaļas valdē, Jānis pilda saimniecības vadītāja pienākumus, kur viņš iegulda daudz sava laika lietojot savas jo plašās zināšanas, prasmi un izveicību Pertas Latviešu Centra uzturēšanā. Dažādiem remontiem viņš ziedo daudz, nē tikai, sava laika, bet arī daudz savas personīgās naudas, Centra ierīču darbības uzlabošanā. Viņš ir bijis ļoti rosīgs Pertas latviešu kopienā un Jāņa palīdzīgā roka ir bijusi vienmēr jūtama, gan Daugavas Vanagu Pertas nodaļas, gan citu Pertas latviešu organizāciju sarīkojumos. Parasti viņš ir pielicis savu roku, bez prasīšanas, bet kur vien viņš ir redzējis, ka tur ir vajadzīga kaut kāda palīdzība. Par nopelniem DV organizācijas mērķu sekmēšanā un par viņa darbu Pertas latviešu sabiedrībai, Jānis ir apbalvots ar Daugavas vanagu Austrālijas valdes Atzinības Rakstu.

Tavas palīdzīgās rokas un tavas draudzības trūkums mums Pertā vēl ilgu laiku būs jūtams. Lai tev ir salda dusa, savu cīņu biedru vidū.

Jānis Purvinskis

Trīs Jāņi Dziesmu vētku noslēguma koncertā
foto: J. Vucēns

LATVIJAS GODA KONSULS

13 SAEIMAS VĒLĒŠANAS PERTĀ

2018.g.6.oktobrī.

Pagājušā Svētdienā, 6. oktobrī, arī Pertas latviešu saime pulcējās 13.Latvijas Saeimas delegātu vēlēšanām. Nācām vēlēties jaunu Latvijas valdību, jo liekās, ka vecās Saeimas deputāti laikam vai nu noguruši vai iemiguši, jo no turienes, beidzamā laikā, Latvijas valsts labumā nekas nav nācis un tauta vēl gaida, kad stāvoklis mūsu valstī izlabosies un daudzi aizbraucēji varēs atgriezties atpakaļ uz dzīvi savā dzimtenē? Tās nu ir mūsu cerības mūsu jaunajai valdībai, jauniem *svaigiem spēkiem*.

Jau 7.00 no rīta pirmā balsotāja, Sarmīte ar savu dēlu ieredās Pertas Latviešu Centrā lai izpildītu savu pilsones pienākumu un izvēlētos savu delegātu, kurš nu Saeimas sēdēs sniegs viņas velmes Latvijas jaunajai valdībai un ar ko tad pamazām dzīves apstākļi Latvijas pilsoņiem uzlabosies: strādnieki pilsētu uzņēmumos un lauksaimnieki laukos, varēs sākt izdzīvot no saviem darba peļņas augļiem, un valsts pilsoņi Latvijā varēs saņemt arī iespējamās veselības pakalpojumus, kurus viņi, ar valsts palīdzību, varēs atļauties, kā tas ir daudzās citās demokrātiskās valstīs Pasaulē. Valsts palīdzību, kuru valstīs, kurās mūsu izkaisītās diasporas tautieši saņem, bet nesaprot kapēc tas tā nav mūsu pašu valsts iekārtā, Latvijā.Tāpēc nācām un balsojām par tiem deputātiem kuri nu mums solīja lielus uzlabojumus mūsu tautiešiem, mūsu radiem un draugiem, kuri vēl turās pieķērušies mūsu Latvijas zemei un dzīvo un cer, ka reizi vēl nāks tā diena kad mūs deputāti sāks domāt par tautu un valsti un nē tikai par to “cik eiro varēšu ielikt manā kabatā.” Bet kā jau mūsu teiciens ir:”solīts, makā nekrīt”. Dzīvosim, un redzēsim, cik patiesi bija viņu solījumi!

Pertas latvieši bija visai cītīgi balsotāji, jo jau ap plkst. 9:00 bija arī kādi deviņi, savu pienākumu izpildījuši un tad jau sāka nākt atkal pa divi, pa trim un balsotāju listes sāka pildīties, tomēr ļoti žēl ka tomēr nepiepildījās goda konsula Pertā,Purvinsku Jāņa vēlme, šajā Latvijas *Simtgadē*, sasniegt vismaz *apaļo simtu*, bet tikai 78. Kas vismazākais skaits Austrālijas Iecirkņos, bet tomēr bija vairāk nekā Tokijā, un Pekinā un tik pat, cik Kalamazoo (USA). Ļoti žēl, jo izpalikuši bija tiešām tādi

mūsu kopienas ļaudis, daudzi no kuriem, nekur un nekad neiztrūkst?? Bija arī viens balsotājs no Latvijas. Kapēc, cilvēki kuriem vispār, veselības dēļ, grūti pārvietoties, tomēr apzinājās savu pienākumu un pārvarot pašu grūtumus, ieradās un nobalsoja. Nezinu cik 95+ gadīgie Latvijā mēroja 30/40 km un pat pāri par 70km līdz vēlēšanu iecirknim. Viena Iecirkņa biedre mēroja pāri par tūkstošiem km no Karratas, lai vairākas stundas nosēdētu pie vēlēšanu galda saņemot vēlētājus. Bet to jau nē Latvijas valdība, nē cilvēki vispār nē redz, nē zina, un to dara tikai diasporas latvieši. Tad jau laikam mums rūp tas, kas notiek Latvijā, un kas notiek ar mūsu tautu un valsti?

Kaut gan vēlēšanu norises sākums, kā jau mums pierasts ar Latvijas Internetiem (atceros, kā par pasēm beidzot tomēr arī nevarējām samaksāt ar bankas kredīta karti) nebija bez sarežģījumiem, tomēr beidzot tikām pievienoti pie sistēmas un vismaz beidzamā skaitīšana un datu nosūtīšana aizgāja bez bažām. Atceros kā 12. Saeimas vēlēšanās nostrādājām līdz 02:00 no rīta, kamēr mūs beidzot atlaida mājās.

1069 Iecirkņa valde no kr.: Jānis, Melānija, Madara, Līva priekšsēde un Liāna sekretāre, trūkst, Ilmārs. foto: J.Purvinskis

Tad šorīez 30 minūšu laikā viss bija nodots, visu sakārtojām un ceļā uz mājām 21:30. Paldies maniem palīgiem un jo sevišķi Liānai (mūsu vēlēšanu Iecirkņa sekretārei) kura, nemaz neminēšu cik stundas viņa, nosēdēja pie vēlēšanu listēm un galvenais Līvai, (mūsu Iecirkņa vēlēšanu priekšsēdei) kura nē tikai mūs beidzot pievienoja pie datoriem, izkārtēja kafijas galdu pa dienu, bet galvenais nodeva mūsu vēlēšanu urnu skaitīšanas datus *Balsis* vēlēšanu datoriem Latvijā. Lielu liels paldies Ilmāram kurš atvēra Iecirkni un salika

ceļrāžu zīmes uz vēlēšanām jau 07:00 no rīta, saņēma pirmos balsotājus un tad vakarā vēl atbrauca mums palīgā ar skaitīšanu. Paldies arī Madarai un Melānijai kuras gādāja gan par vēlētāju saņemšanu, viesmīlību, gan pavadīja mani manā garajā ceļojumā, lai es neapmaldos un tieku laikus atpakaļ uz Iecirkni. Saprotams, paldies tiem Pertas latviešiem, kuri apzinājās savu pilsoņa pienākumu un atnāca un nodeva savu balsi, jo **“Latvija, esmu es pats”**, jo bez manis, nav arī Latvijas. Cerēsim, ka Saeimas Nr.13 ir laimīgais Nr. un Latvijai, pagrieziena uz izaugsmi labākai, spīdošai mūsu senču un mūsu dzimtenei.

PERTAS ZĪLUKI CEP PĪRĀGUS.

Atkal viena sekmīga diena Pertas Latviešu Bērnu Spēļu Grupas kalendārā pavadīta, par ko liels paldies mūsu Zīluka skolotājai, Līvai Ulmanei-Strautiņai. Bijām jau sākuši bažīties, ka jau labu laiku daudz mūsu kopiņas bērnus nebijām redzējuši. Te iebraucot mūsu Latviešu Centrā, šai svētdienas rītā sagaidīju pārsteigumu. Kam tās visas mašīnas? Mums taču ir paredzēts tikai Zīluka saiets, kad iebrauc tikai trīs, četras māmiņas ar bērniem?

Ienākot pagalmā, gandrīz apsēdos, kur stāvēju: pagalmā pilns ar ļaudīm, gan lieliem, gan maziem. Ir mūsu Zīluka māmiņas ar bērniem un ir arī vairākas citas māmiņas gan ar lielākiem, gan ar mazākiem bērniem un visi cītīgi klausās paskaidrojumus, kā rīkoties, lai varam uzcept latviešu pīrāgus. Mūsu čaklā un enerģiskā Zīluka skolotāja Līva Ulmane bija savervējusi *‘veselu armiju’* pīrāgu ēdāju, kuriem gan, vispirms pēc Līvas pamācības, bija pašu pīrāgi jāizcep.

Tur rullēja mīklu, tur grieza riņķītus un lika spēķīti, kuru tad ielocīja tai mīklā, un skaties:”pīrāgs, kas pīrāgs”. Tagad tikai jāliek uz pannas un krāsni iekšā. Siekalas tek gaidot vien. Bet nav jau tam arī laika, jo nu ir arī jāsatīra galds un jānovāc, visi trauki kuri bija lietoti. Kamēr to visu nokārto, tad skaties, arī pīrāgi izcepušies. Un zini, nekādi pīrāgi negaršo tik labi, kā tieši paša taisīti un cepti. Man gan smeķēji visi, kurus es garšoju.

Nu, un kāpēc tieši pīrāgu cepšana? Nu tos jau Pertas veikalos nemaz nevar nopirkt un nu Ziemassvētki jau nāk virsū. Apskaties tikai veikalos, nu jau apsveikumu kartītēm un dāvanām pilni plaukti. Bet kā tad mēs latvieši tiksim cauri Ziemassvētkiem bez pīrāgiem? Kooo? Bez pīrāgiem? Nekā nebija, mūsu Līva zināja labāk, un tagad mēs visi varēsim paši sacept cik vien pīrāgus gribam un kad tie būs apēsti, varēsim cept atkal vairāk.

Bet tagad mums taču nāk mūsu **Latvija 100** svētki. Nu, un uz svētkiem jau latviešu pīrāgi arī ļoti labi derētu. Un lai vēl labāk iemācītos to pīrāgu cepšanas mākslu, vajag atkal pamēģināt to mājās. Ko man vajadzēja izdarīt labāk, lai tas pīrāgs būtu vēl gardāks un arī izskatītos labāks? Jāskatās, kā tika nepiedeg. Tad būs jāsaka: "Pīrāgam, nabagam, abi gali sadeguši".

Paldies Līva par tavu enerģiju un apņēmību sagādāt visu, kas mums bija vajadzīgs, sazināt cilvēkus un visu vajadzīgo. Tas viss pats no nevis nerodas, kādam tas ir jānopērk, jāatved un jānokārto. Par to, tev liels paldies. Tagad jāgaida un jāgatavojas mūsu Valsts Simtgadei, 18. Novembra svinībām. Otru Latvijas Simtgadi laikiem mēs neviens vairs nesagaidīsim. Jānis Purvinskis

Latviešu Centra pagals bija pilns ar ļaudīm, gan mūsu Zīļuka bērniem, gan arī jau lielākiem "bērniem", jo taču visiem latviešiem garšo pīrāgi. Foto: J. Purvinskis

LATVIEŠU APVIENĪBA AUSTRĀLIJĀ UN JAUNZĒLANDĒ

SVĒTKU VIESIS

Juris Cālītis ir piekritis būt šī gada svētku viesis.

Cālītša kungs ar kundzi viesosies Pertā no 2. līdz 6. novembrim un sniegs runu Pertas latviešu sabiedrībai svētdien, 4. novembrī pulksten 13:00.

*Jānis Vucēns
LAAJ vicepriekšsēdis
Rietumaustrijā*

APVIENĪBA ESAM MĒS VISI

Latviešu apvienība Austrālijā un Jaunzēlandē (LAAJ) ik gadus rīko līdzekļu vākšanas akciju. Tā arī šogad aicinam jūs atbalstīt apvienības darbu – jo apvienība esam mēs visi, kas dzīvojam Austrālijā vai Jaunzēlandē un kam ir piederība latviešu tautai.

Šajā Latvijas simtgadē mēs it sevišķi izjūtam savas saites ar Latviju. Ja arī paši nevarējām piedalīties svētku pasākumos Latvijā, tad vismaz no attāluma dzīvojam līdz jubilejas gada notikumiem. Svētku gads jau tuvojas beigām, bet tajā ir bijis tik daudz skaistu brīžu, ka gribētos lai arī nākotnē mums katram būtu iespēja izjust savu latviskumu un dzīvot latviskā vidē – ne tikai svētku dienās, bet visa gada garumā.

Vienota un aktīva sabiedrība ir nepieciešama, lai izdzīvotu latvisku dzīvi svešumā. Viens no LAAJ mērķiem ir palīdzēt latviešu sabiedrībai Austrālijā un Jaunzēlandē dzīvot latviskā vidē. Mūsu sabiedrība mainās un nav garantēts, ka visi mūsu pasākumi, kur laiku pa laikam jūs gribiet piedalīties, varēs turpināties bez jūsu tieša atbalsta – garīga, praktiska un arī materiāla.

LAAJ atbalsta vietējo organizāciju ierosinātus projektus, palīdz rīkot Latvijas mākslinieku turnejas un izkārt Valsts svētku runātāja viesošanās Austrālijā. Šogad Valsts svētku runu teiks Juris Cālītis, kas piedalīsies svētku svinībās sešos latviešu centros.

Nozīmīgas summas tiek arī veltītas latviskās izglītības atbalstam – Annas Ziedares Vasaras vidusskolai, "Sveika Latvija" dalības maksām, vietējām latviešu skolām, 3x3 un Tērvetes vasaras nometnei. Nesenā aptaujā daudzi no jums teica, ka izglītības atbalsts ir pati svarīgākā daļa no LAAJ darba. Šis atbalsts veicina mūsu sabiedrības izdzīvošanu, palīdzot jaunākajai paaudzei ieaugt latviskā vidē.

Ir arī svarīgi veicināt sadarbību ar Latviju un latviešiem citās mītnes zemēs. Latviešu globālā vienotība ir mūsu stiprums. Tāpēc esam daļa no PBLA. Uzturam kontaktus ar citām mītņu zemju latviešu organizācijām un, caur biroju Rīgā, ar valsts un citām iestādēm Latvijā.

Tas viss prasa ne tikai darbu, bet arī līdzekļus. Jūsu atbalsts ir nepieciešams, lai apvienība varētu turpināt savu darbu. Nauda, kas tiek saziēdota gadskārtējā līdzekļu vākšanas akcijā, ir nozīmīga daļa no līdzekļiem, kas atļauj LAAJ atbalstīt augšminētos mērķus. Tādēļ lūdzu palīdziet arī šogad, katrs pēc savām spējām un apstākļiem, turpināt nodrošināt latvisku dzīves iespēju Austrālijā un Jaunzēlandē, un veicināt sadarbību ar latviešu tautu visā pasaulē. Kopīgi spēsim daudz vairāk!

Ziedojumu anketas drīzumā tiks izsūtītas visās pavalstīs. Kad saņemat to, nekautrējaties, bet nāciet talkā. Ja nevarat sagaidīt piesūtīto lapiņu, jeb ja mēs nezinām jūsu adresi, lūdzu apskatiet: www.laaj.org.au/ziedot. Ja jums ir kādi jautājumi par LAAJ līdzekļu vākšanas akciju, lūdzu rakstiet uz info@laaj.org.au.

Paldies!
LAAJ prezidijs